

РЕШЕНИЕ

№ 2818

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20231110205745 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Г. П. Й. против издаден срещу него електронен фиш (ЕФ) Серия К № 431603 от СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 400,00 /четиристотин/ лева.

С жалбата, по която е образувано делото се претендира издаване на ЕФ след изтичане на едногодишния срок от извършване на нарушението, в нарушение на чл.34, ал.2 от ЗАНН. Счита се, че не е приспаднал предвиденият с техническите характеристики на измервателното устройство толеранс от измерената скорост на движение, като се счита, че липсата на приспаднал толеранс възпрепятства правото на защита на нарушителя. Поддържа се , че обжалваният ЕФ е незаконосъобразен и поради неправилно посочване на нарушените правни норми, отнасящи се до извършеното деяние, тъй като на нарушителя е вменено нарушаване на две правни норми, които имат

отношение една към друга, като специална към обща норма. Според жалбоподателя се касае за две отделни правни норми, които предвиждат взаимно изключващи се хипотези. С тези съображения се моли за отмяна на обжалвания ЕФ, като незаконосъобразен. Моли се за присъждане на направените разноски в производството за адвокатско възнаграждение в размер на 400.00 /четиристотин/ лева.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява. По делото е постъпила писмена молба от адв. З. Н., в качеството на пълномощник на жалбоподателя, в която се заявява, че поддържа жалбата въз основа на посочените в нея основания и моли за отмяна на обжалвания ЕФ и за присъждане на сторените разноски.

Въззиваемата страна - СДВР, също не се представлява. Постъпили са писмени бележки от юрисконсулт Х.Х. /процесуален представител на СДВР/, в които е взето становище за издаване на обжалвания ЕФ при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на материалния закон. С оглед на това се моли за потвърждаването му. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в случай на претендирано адвокатско възнаграждение от жалбоподателя, е направено принципно възражение за прекомерност, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.189, ал.8 от ЗДвП, доколкото обжалваният ЕФ е бил връчен на жалбоподателя на 14.03.2023 г. /съгласно представеното копие на разписа за връчване – л.23 от делото/, а жалбата е била подадена в Софийски районен съд по имейл, подписана с електронен подпис от адв. З. Н. на 28.03.2023 г.

Жалбата е подадена от легитимирано лице и съдържа необходимите реквизити и производството по делото е редовно образувано пред Районен съд-София.

Софийският районен съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 31.08.2021 г. в 16:45 часа, преносима система за видеоконтрол – автоматизирано техническо средство CORDON M2 с № MD1192, заснела лек

автомобил марка/модел "*****" движещ се в гр. София, по ул. "Даскал Стоян Попандреев" – спирка „Гробищен парк Бояна“, с посока на движение от ул. „Кумата“ към ул. „Околовръстен път“, с превишена скорост – 89 км/ч, измерена от техническото средство, при максимално разрешена скорост за населено място от 50 км/ч., което ограничение в конкретния случай било въведено с пътен знак В26, доколкото преди въпросния участък от пътя ограничението на скоростта в населено място е 70 км/ч., въведено с п.з.В26, на осн. чл.21, ал.2 ЗДвП.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетото МПС с рег.№ СВ9137ММ, било установено, че същото е регистрирано на името на юридическо лице, а именно ***** /съгл. справка на л. 13 от делото/, поради което за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от НК първоначално бил издаден ЕФ серия К №5281884 на управителя на горепосоченото дружество – И.СТ.М Така издаденият ЕФ бил връчен на 01.10.2021 г. и на 08.10.2021 г. И.СТ.М подала декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП с приложено копие от СУМПС на жалб. Г. Й., като декларираше, че именно в негово владение е бил лек автомобил марка/модел ***** на 31.08.2021 г. в 16.45 часа. Предвид на това първоначално издаденият ЕФ за извършеното нарушение бил анулиран, като е издаден обжалваният понастоящем ЕФ на жалб. Й. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП, изразило се в управление на горепосоченото МПС с превишена наказуема скорост от 86 км/ч. /след приспаднат толеранс от 3км/ч./ или с превишение от 36 км/ч над допустимите за населено място в конкретния пътен участък - 50 км/ч., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 400,00 лева.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се

санкционират освен с наказателно постановление и с "електронен фиш" като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване и налагане на наказанията. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП: „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.“

Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на ел. фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на Закона за изменение и допълнение на ЗДвП

се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство, в случаите в които патрулният автомобил, в който е разположено техническото средство не е в движение или в случаите, в които автоматизираното техническо средство се позиционира върху участък от пътя. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - преносими и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програма, генерираща снимковия материал, което следва да е отразено и в сертификата и първоначалната метрологична проверка. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните/преносими системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство, чиято скорост е измерена от скоростомера. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 ЗДвП, посоката на движение на автомобилите, които се заснемат, вида на автоматизираното техническо средство /преносима система за контрол на скоростта/ и данни за извършена периодична метрологична

проверка, обективирана в представения протокол от проверка №3-С-ИСИС/12.02.2021 г., издаден от БИМ. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото, като е приложен и съответният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта – л.19 от делото. Видно от протокола, приложен на л.15 по делото, системата за видеонаблюдение е преминала последваща метрологична проверка, установяваща както съответствие с метрологичните характеристики и изисквания, така и годност за експлоатация до 12.02.2022г.

В случая нарушението е установено от преносима система за видеоконтрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера тип CORDON M2 с № MD1192, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо, съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. С оглед на това се приема, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, поради което за същото законосъобразно е санкциониран с електронен фиш отговорното лице по чл.188, ал.1, пр.2 ЗДвП, посочен с декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП.

Спазено е и изискването, предвидено в разпоредбата на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно която: *„При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда“*.

В конкретния случай е представен и протокол за използването на АТСС /на л.19 от делото/, както и снимка на разположението на уреда /на л.12 от делото/.

Видно от представената снимка, към момента на заснемането, в обсега на центриране на камерата на техническото средство е именно регистрационният номер на лек автомобил марка/модел ******, с оглед на което не възникват каквито и да е съмнения, че именно неговата скорост е засечена от техническото средство, доколкото снимката съдържа всички необходими реквизити.

Представени са всички надлежни доказателства, от които се установява, че е спазен и редът за използване на АТТС, предвиден в разпоредбите на чл.6-12 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на АТТС за контрол на правилата за движение по пътищата, като в представения протокол за използване на АТТС са описани всички обстоятелства, при които е извършен контролът.

Съдът приема за доказано авторството на деянието, понеже автомобилът е заснет с мобилна камера в стационарно положение на камерата и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението и ясно се вижда регистрационният номер на автомобила, чиято скорост е регистрирана от техническото средство. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал.1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

В случай, че не собственикът на МПС, е управлявал автомобила, а друго лице, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.5 от ЗДвП, след получаване на електронния фиш, в 14-дневен срок същият има право да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай, именно в изпълнение на тази процедура, жалб. Й. е посочен като лицето на което е било предоставено управлението на МПС.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.11 от ЗДвП, влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Самият електронен фиш е приравнен от законодателя на наказателно постановление, тъй като с него освен, че се установява нарушението, се

налага и конкретно наказание за това нарушение. Тоест тук процедурата е различна от тази по ЗАНН, като нямаме отделен АУАН и НП, а двата акта са инкорпорирани в електронния фиш. Разлика се установява с АУАН и НП относно формата на ЕФ, неговите съдържание, реквизити и процедура по издаване, от което следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. В конкретния случай в ЕФ са описани подробно всички обстоятелства по извършване на нарушението.

Електронният фиш съдържа всички необходими реквизити във връзка с извършеното нарушение, а именно: дата, място, начин на извършване на нарушението и самоличност на нарушителя. Посочено е ограничението, което е предвидено за съответния пътен участък от населеното място, а именно 50 км./ч., което ограничение независимо, че съответства на общото ограничение, предвидено в разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, в конкретния случай е било въведено с пътен знак В26, доколкото в предходния пътен участък е било валидно ограничение от 70 км./ч., въведено с п.з. В26. Именно поради това и за да конкретизира, че в случая ограничението на скоростта въпреки, че съвпада с общото за населено място по чл.21, ал.2 ЗДвП – 50 км./ч. е било въведено с п.з.В26, наказващият орган е квалифицирал нарушението по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от НК, доколкото при квалификация само по ал.2 няма да е изпълнено изискването скоростта да е различна от посочената в чл.21, ал.1 ЗДвП, а при квалифициране само по чл.21, ал.1 от ЗДвП няма да е ясно, че в конкретния случай ограничението е въведено с пътен знак, а не въз основа на общото правило, предвидено в чл.21, ал.1 от ЗДвП. Именно поради това, съдът намира, че не е допуснато нито съществено нарушение на процесуалните правила, нито неправилно приложение на материалния закон с квалифициране на нарушението по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от НК.

Разликата в засечената скорост от 89 км/ч, посочена на снимковия материал и посочената в ел. фиш наказуема скорост от 86 км/ч /съответно превишение с 36 км/ч на максимално допустимите 50 км/ч. за населено място/, се дължи на така наречения "толеранс", който представлява възможната грешка при засичането на скоростта. Този толеранс, съгласно Протокола от проверка на АТТС е 3км./ч. от засечената скорост и се отчита в полза на нарушителя, като засечената от радара скорост се намалява именно

с тези 3км./ч., когато същата е под 100 км./ч., както е в настоящия случай. Точно заради това не може да се говори за нарушаване правата на жалбоподателя. Напротив, правата му са напълно защитени, тъй като евентуално възможната грешка при отчитането на скоростта, която в случая се равнява на 3км./ч. от засечената скорост е приспадната в негова полза /89-3 се равнява на 86 км./ч./

Не е налице нарушаване и на разпоредбата на чл.34, ал.2 ЗАНН, доколкото видно от представената справка от АИС АНД обжалваният ЕФ е издаден на 15.11.2021 г. за нарушение извършено на 31.08.2021 г., съответно в рамките на 1-годишния срок от извършване на нарушението. Връчването на същия на 14.03.2023 г. няма отношение към сроковете по чл.34, ал.3 ЗАНН, а само и единствено поставя началото на срока за обжалване по чл.189, ал.8 от ЗДвП.

Според чл.21, ал.1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км./ч., посочени изчерпателно в тази алинея, а съгласно ал.2 - когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

В конкретния случай жалбоподателят е нарушил именно разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, понеже се е движил с автомобила си с по-висока от максимално разрешената скорост за движение в населено място от 50 км./ч., но доколкото в конкретния пътен участък тази скорост е била въведена с п.з.В26, с оглед на обстоятелството, че в предходния пътен участък определеното ограничение на скоростта за населено място е била 70 км./ч., въведена с п.з.В26, съгл. чл.21, ал.2 от ЗДвП, то квалифицирането на деянието по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП не води до неяснота на административно наказателното обвинение и в този смисъл не ограничава правото на защита на жалбоподателя. Цитираните в жалбата съдебни решения в обратния смисъл касаят случаи, при които ограничението на скоростта за което е санкциониран нарушителят е било различно от общото ограничение, предвидено в чл.21, ал.1 от ЗДвП, при което действително се пораждат съмнения за неспазване на кое от двете ограничение е ангажирана административно наказателна отговорност. Конкретният случай обаче е коренно различен, поради което изводите обективирани в цитираните решения принципно са споделими от

настоящия състав, но са неотносими към процесния случай.

Санкционната норма на чл.182, ал.1 от ЗДвП /в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението/ предвижда, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 4 – за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. Именно глоба в посочения размер и на посоченото правно основание е наложена на жалбоподателя, с оглед на обстоятелството, че е превишил разрешената максимална скорост в населено място с 36 км./ч.

Предвид гореизложеното, съдът прие, че правилно и законосъобразно е издаден обжалваният електронен фиш за реализиране административно-наказателната отговорност на жалбоподателя във връзка с извършване на констатираното нарушение, установено с автоматизирано техническо средство и същият следва да бъде потвърден.

Доколкото наказанието е в абсолютно определен размер, същото не подлежи на намаляване по арг. от чл.27, ал.5 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и направеното изрично искане за това, в полза на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лева, на осн. чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който минимален размер според съда представлява справедлив и съответстващ на фактическата и правна сложност на делото, както и на факта, че представителството е осъществено само с писмени бележки – без реално участие на процесуалния представител на АНО в съдебното заседание, проведено по делото.

Мотивиран от изложените фактически и правни съображения и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 129 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия № 431603, издаден от СДВР, с който на Г. П. Й., за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 400,00 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА Г. П. Й., с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична

дирекция на вътрешните работи /СДВР/, сумата в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, представляваща присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд, град София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____